

Estratègies per a un món millor

Allò que el món necessita per a resoldre els problemes més greus a què s'enfronta la humanitat és, a més de realitzable, assequible. És cert que, per resoldre un problema global, com ara la fam al món, no n'hi ha prou amb un sol tipus d'actuació. Ací teniu l'explicació dels diversos components del 'What the World Wants Project', redactat pel World Game Institute. No es tracta de planificacions detallades ni minucioses, sinó de pinzellades gruixudes del que n'hauria de ser l'abast i l'estratègia.

Estratègia 1: Eliminar la fam i la malnutrició / alimentar la humanitat. 19.000 milions de dòlars anuals, al llarg de deu anys, distribuïts de la manera següent: a) 2.000 milions de dòlars anuals per a una International Famine Relief Agency (Agència Internacional de Lluita contra la Fam), encarregada de comprar reserves de gra per alleujar les emergències alimentàries; b) 10.000 milions de dòlars anuals per educar en l'agricultura, a través de vastos programes *in situ*, que ensenyen i que demostren el funcionament de l'agricultura sostenible, l'ús d'adobs locals, les tècniques de gestió de les plagues, la preservació de les collites, que facen possible incentius reals de mercat per tal d'augmentar la producció local; i c) 7.000 milions de dòlars anuals per desenvolupar adobs locals. Els recursos educatius de l'estratègia 10 estarien associats amb aquesta estratègia. També hi tenen relació les estratègies 2, 3, 4, 9 i 10. Cost: el 55% del que els nord-americans gasten, anualment, per perdre pes.

Estratègia 2a: Atenció sanitària per a tothom. 15.000 milions de dòlars anuals, al llarg de deu anys, es gastarien a oferir atenció mèdica primària per mitjà de sanitaris de la seua comunitat, en totes les àrees del món que no tenen accés a aquest servei. Les estratègies 1, 3, 4, 5 i 9 van estretament relacionades amb aquesta.

Estratègia 2b: Atenció pediàtrica específica. 2.500 milions de dòlars anuals, que es gastarien: a) Subministrant vitamina A als xiquets que no en tenen en la dieta, per tal d'evitar la ceguesa de 250.000 xiquets cada any; b) Subministrant rehidratació oral als xiquets amb diarrea severa; i c) Vacunant 1.000 milions de xiquets dels països en vies de desenvolupament contra el xarampió, la tuberculosi, la diftèria, la tos ferina, la poliomielitis i el tètanus, evitant així la mort d'uns sis a set milions de xiquets cada any.

Estratègia 2c: Programa de manca de iode. 40 milions de dòlars anuals per afegir iode a la sal de taula,

per tal d'eliminar la manca d'aquest mineral, i reduir així el nombre de 566 milions de persones que pateixen goll.

Estratègia 2d: Programa de control i de prevenció de la sida. 6.000 milions de dòlars anuals, distribuïts de la manera següent: 3.000 milions de dòlars anuals per a programes globals d'educació per a la prevenció de la sida; 2.000 milions de dòlars anuals per als tractaments amb medicació combinada per a pacients de països en vies de desenvolupament; 1.000 milions cada any per a la recerca d'una vacuna o d'una cura contra la sida.

Cost de totes les estratègies sanitàries: el 16% del que els EUA gasten cada any en tabac i alcohol.

Estratègia 3: Eliminació dels habitatges inadequats i del problema de la gent sense sostre. 21.000 milions de dòlars l'any, al llarg de deu anys, subministrant materials, eines i tècniques a la gent sense un habitatge digne. Hi tenen molta relació

les estratègies 1, 4, 5 i 9. Cost: la mateixa quantitat que els EUA es gasten en el golf cada 16 mesos.

Estratègia 4: Subministrar aigua neta i abundant. 10.000 milions de dòlars anuals, al llarg de deu anys, per tal de subministrar materials, eines i coneixements per construir els pous i el clavegueram necessaris, i també els sistemes de purificació i de sanejament de les aigües. Té relació amb les estratègies 1, 2, 3 i 9. Cost: 1% del que el món gasta, cada any, en drogues il·legals.

Estratègia 5: Eliminar l'analfabetisme. 5.000 milions de dòlars anuals al llarg de deu anys: 2.000 milions es gastarien en deu o dotze satèl·lits de comunicacions, i el llançament d'aquests satèl·lits; 2.000 milions de dòlars en televisions, antenes parabòliques, i unitats de fotovoltatge/bateries que es col·locarien en escoles rurals i en altres àrees amb un grau molt elevat d'analfabetisme; la resta (el 90% dels fons) es gastaria en programes culturals d'alfabetització, i a mantenir aquests programes. Té a veure amb les estratègies 1, 2, 3, 4, 9, 10, 11. Cost: 5% de la despesa provocada per la guerra del Golf. Onze mesos dels diners que els EUA es gasten en videojocs.

Estratègia 6: Augment de l'eficàcia energètica. 33.000 milions de dòlars anuals, al llarg de deu anys, per augmentar el nombre de quilòmetres per litre de gasolina que gasten els cotxes i augmentar l'aplicació, tant als processos industrials com a l'energia domèstica, de l'eficàcia energètica. Hi tenen relació les estratègies 7, 8, 12, 13 i 14. Cost: 13% del que els adolescents nord-americans gasten cada any.

Estratègia 7: Augment de les energies renovables. 20.000 milions de dòlars anuals, durant deu anys, que es farien servir en incentius fiscals i d'altres tipus, en la instal·lació de mecanismes d'energia renovable, en subvencions per disminuir gradualment l'ús de combustible nuclear i fòssil, i en la recerca i el desenvolupament en matèria d'energies renovables. Té rela-

ció amb les estratègies 6, 8, 11, 12, 13 i 14. Cost: 13% de les subvencions que actualment reben, als països desenvolupats, els preus de l'electricitat.

Estratègia 8: Gestió del deute. 30.000 milions de dòlars l'any, al llarg de deu anys, per fer desaparèixer 500.000 milions de dòlars, o més, del deute actual d'alguns països, treient-los el 50% del valor aparent. Aquesta mesura no sols ajuda els països en vies de

desenvolupament per pagar el deute, sinó que, a més, ajuda a la solvència dels bancs i a la millora del comerç internacional. Hi tenen relació les estratègies 1, 6, 7, 10, 11 i 14. Cost: 3,8% de les despeses militars mundials anuals.

Estratègia 9: Estabilització de la població. 10.500 milions de dòlars anuals, al llarg de deu anys, que es gastarien per subministrar anticonceptius. Altres estratègies que hi tenen relació:

1, 2, 3, 4 i 5. Cost: 1,3% de les despeses militars mundials anuals.

Estratègia 10: Preservació de les terres de conreu. 24.000 milions de dòlars anuals, al llarg de deu anys, que es gastarien per convertir una desena part de les terres de conreu més vulnerables en arbredes o pastures. Aquestes terres solen ser les més vulnerables a l'erosió, o terres on ja no hi

creix cap tipus de conreu. Conservar i regenerar el subsòl de la resta de terres de conreu, a través de tècniques d'agricultura sostenible. Tot això, amb una combinació de lleis i d'incentius per reconvertir aquelles terres més vulnerables, i uns programes d'educació per ensenyar i mostrar les tècniques d'agricultura sostenible i de manteniment del sòl. Té relació amb l'estratègia 1. Cost: 3 bilions de dòlars, menys que el cost

anual de les pèrdues que genera l'agricultura nord-americana; la meitat de la quantitat que reben, en forma de subvencions, els agricultors americans i europeus.

Estratègia 11: Reforestació inversa. 7.000 milions de dòlars anuals, al llarg de deu anys, que es farien servir per replantar els 150 milions d'hectàrees que calen per sostenir les necessitats de productes derivats de la fusta i combustible. Si la reforestació la duen a terme gent de cada indret, costaria uns 400 dòlars per hectàrea, comptant-hi les llavors. La resta es gastaria en legislació, en incentius fiscals i en la protecció de la selva. Hi tenen relació les estratègies 10 i 11. Cost: 0,9% de les despeses militars mundials anuals.

Estratègia 12: Inversió del procés d'esgotament de la capa d'ozó. 5.000 milions de dòlars anuals, durant vint anys, que es gastarien per substituir esglaonadament els CFC-20 i en incentius per a la recerca i el desenvolupament. Té molta relació amb l'estratègia 14. Cost: 3,7% de les subvencions nord-americanes a l'energia, a la indústria de la fusta, de la construcció, als serveis financers i a les indústries de publicitat.

Estratègia 13: Aturar la pluja àcida. 8.000 milions de dòlars anuals, al llarg de deu anys, que es gastarien en una combinació d'incentius fiscals, regulacions governamentals i programes d'ajuda directa que col·locarien mecanismes de control (precipitadors electrostàtics i més) a tots els usuaris industrials de carbó. També s'esmerçarien per augmentar l'eficàcia dels processos industrials, dels cotxes i del accessoris. Hi tenen relació les estratègies 6, 7, 11 i 14. Cost: un 1% de les despeses militars mundials anuals.

Estratègia 14: Inversió de la tendència a l'escalfament global del Planeta. 8.000 milions de dòlars anuals, durant vint anys, que es gastarien per reduir el diòxid de carboni, el metà i l'alliberament de CFC a l'at-

mosfera, gràcies a una combinació d'acords internacionals, taxes al carbó, augments de l'eficàcia energètica en la indústria, en el transport i en l'ús domèstic, un descens de l'ús de combustibles fòssils, un augment de l'ús de les energies renovables i un augment de la reforestació. Té molta relació amb les estratègies 6, 7, 11 i 13. Cost: 17% del que les empreses asseguradores van pagar en els noranta per danys causats pel temps atmosfèric: 1% de les despeses militars mundials anuals.

Estratègia 15: Eliminació de les mines enterrades (mines anti-persona). 2.000 milions de dòlars anuals, al llarg de deu anys, que es gastarien als camps dels 64 països amb mines d'aquest tipus. La gent que hi participa té uns coneixements molt acurats pel que fa a la desactivació d'aquest tipus de mecanismes: reben el sou de més d'un dia de treball per cada mina que desenterren. Té relació amb les estratègies 2, 16, 17 i 18. Cost: menys del que costa un bombarder B-2. Menys de la meitat del que els americans es gasten en perfum, anualment.

Estratègia 16: Ajuda als refugiats. 5 milions de dòlars anuals al llarg de deu anys, que es gastarien en una agència internacional d'ajuda als refugiats que garantira la seguretat dels refugiats i que coordinara el lliurament d'aliments, aixopluc, cures sanitàries i educació. Hi tenen relació les estratègies 1, 2, 3, 4, 15 i 18. Cost: 20% de la quantitat de vendes d'armes als països desenvolupats.

Estratègia 17: Eliminació d'armes nuclears. 7 bilions de dòlars anuals al llarg de deu anys, per al desmantellament de totes les armes nuclears del món, per al processament del plutoni i de l'urani enriquit dels reactors nuclears que produeixen l'energia i converteixen material radioactiu en material no armamentístic. Té relació amb les estratègies 15, 16 i 18. Cost: 25% de les despeses anuals en seguretat "privada" –guardaespatlles, detectors d'armes, vigilància per mitjà de càmeres de seguretat, etc.

RICARDO CURANI

Estratègia 18: Construcció de la democràcia. 2.000 milions de dòlars anuals, al llarg de deu anys, per gastar-los en els programes següents: un fons internacional per a eleccions democràtiques que ajudaria a finançar l'educació dels votants i les eleccions multipartidistes en països que fan la transició cap a la democràcia; un programa de votacions global, que esbrinaria què opina la gent de tot el món sobre les qüestions importants que els afecten; i una eina de simulació per resoldre pro-

blemes globals, que permetria a qual-sevol persona accedir a Internet per tal de proposar, desenvolupar i provar estratègies per resoldre els problemes del món real. Molt relacionat amb les estratègies 5, 15, 16 i 17. Cost dels tres programes: menys que un bombarder B-2; 0,025% de les despeses militars mundials anuals.

*'What the World Wants Project',
World Game Institute
Traducció: Maite Insa*